

ta gói lại ta

poem by phạm tiêu hồ
ngô minh trí
summer 2015

lento, espressivo

Gói mưa

lại để võ về_ nỗi nhớ, để chừng như chuộc hết đam

mê. Để_ vẫn tưởng ta là người mộng mị, vào đam

12

$Cx^{\circ 7}$ $D\#m^6$ $D\#7/Fx$

mê không lối quay về. Gói nắn lại để hong tình đã

15

$G\#m^7$ $C\#7$ $F\#maj^7$

cũ, xanh xao chưa lặng lẽ niềm cảm. Lòng phụ

18

$E\#m^7(b5)$ $A\#7$ $A\#7(\#5)$ $G\#7$

bạc gieo niềm bất hạnh, cố ươm hoài chỉ trở rong

21

$D\#m^6$ $E\#m^7(b5)$ $E\#m^7(b5)$

thâm. Gói đem lại đừng cho bình minh

24

Emaj7 A#7 A#7/Cx

tới, ta âm u sợ nắng sẽ u

26

D#m D#7/Fx G#m6

buồn. Ai biết được những góc đời lạnh lẽo chột bùng

29

A#7/Cx D#m6

lên những sợi nhớ vô thường. Gói ta lại đừng tìm trăm năm

32

G#m7 C#7 F#maj7

nửa phù sinh tình phụ rất bình thường. Thiên cổ

35

lụy ngàn xưa thiên cổ lụy. Ta gói lại ta một chỗ rất bình

38

thường. Một chỗ rất bình thường.